

Joan

Salvat–Papasseit

El Poema De La

Rosa Als Llavis

Índex

PÀGINES

- 1.– Futurisme i Cubisme III
- 2.– Elements futuristes IV
- 3.– Colors presents al llibre IV
- 4.– Elements florals i vegetals V
- 5.– Elements tradicionals/maquinístics VI
- 6.– Elements de la mitologia greco–romana VI
- 7.– El Cal·ligrama i el Collage VI
- 8.– Aspecte formal del llibre VII
- 9.– Col·loquialismes VII
- 10.– Referents metafòrics VIII
- 11.– Simbolisme d'elements VIII
- 12.– La figura del seu pare al llibre IX
- 13.– Progressió cronològica X
- 14.– Paraules desconegudes XI
- 15.– Opinió personal XI

Futurisme i Cubisme

A continuació hi ha una tabla amb els elements més significatius d'aquests dos moviments, com ara l'origen o la cronologia. També s'ha afegit una definició dels dos conceptes.

	FUTURISME	CUBISME
Origen	ITÀLIA	FRANÇA
Cronologia	1909–1944	1906–1914

Manifestos	– <i>Le Figaro</i> 20 Febrer 1909	– <i>Tête de femme</i> 1909–1910 P. Picasso
Obres destacades	– <i>Manifest Tècnic de la Literatura Futurista</i> 1912. – <i>Tren suburbano</i> G. Severini 1915 <i>Jeroglífic dinàmic de Bal Tabarin</i> 1912.	– <i>Natureza muerta con partitura</i> de Eric Satie. G. Braque
Autors	Filippo Tomasso Marinetti, Gino Severini, Giacomo Balla, Umberto Boccioni, Carlo Carrà, Luigi Russolo, Bal Tabarin, Marcel Duchamp, Fernand Léger i Robert Delaunay.	Guillaume Apollinaire, Pablo Picasso, Georges Braque, Albert Gleizes, Robert Delaunay, Fernand Léger, Francis Picabia, Marcel Duchamp, Roger de La Fresnaye, Juan Gris, Raymond Duchamp–Villon, Jacques Lipchitz i Alexander Archipenko.
Ideologia	–Feia apologies de la guerra, de l'esport, del dinamisme, de la joventut, de les innovacions mecàniques, etc. –Exaltació de la modernitat, entesa com la adoració de la màquina, la velocitat, els complexos industrials i l'automòbil. –Exaltació de la intuïció i del sensualisme. Reivindicació del valor, de l'audàcia, de l'energia, del mascle, de l'acció. Revalorització dels nacionalismes, del patriotisme, del militarisme.	–Considerava el volum com l'atribut important dels objectes i tractava d'expressar-lo plàsticament per mitjà només de figures i sòlids geomètrics. –El poema és entès com a objecte. –Pretensió d'expressar l'essència de la realitat per mitjà de la simultaneïtat de les formes geomètriques més representatives. –Cosmopolitisme, passió pel viatge i l'aventura.
Tècniques Literàries	–Destrucció de la sintaxis, de la puntuació, de la regularitat mètrica, les paraules de llibertat (precedent de l' <i>escriptura automàtica</i> surrealista) i la imaginació sense fils –semàntica. –Supressió del jo.	–Aplicació del collage i la creació del cal·ligrama. –Trencament de la disposició gràfica de les paraules. Caòtica numeració de dades. Llenguatge cinematogràfic. –Translació en un mateix pla de percepcions, records, conversacions fortuïtes, intuïcions, idees.
Altres Manifestacions artístiques	–Revolució tipogràfica. –Analogies amb termes molt distints. –Provocació. –Atacava frontalment la tradició i el passat.	–Redescoberta del joc i de l'humor. Rebuig del patetisme i del sentimentalisme. –Requeria la participació activa de l'espectador, que havia de reconstruir mentalment l'obra.
Definició	moviment artístic de principis del S.XX que va rebutjar l'estètic tradicional i va intentar canviar la vida contemporània, basant-se en els seus dos temes dominants: la màquina i el moviment.	movimiento artístic que es va manifestar sobre tot en pintura. El seu objectiu principal era el d'allunyar-se de la representació naturalista i aconseguir plasmar de manera simultània sobre la superfície del quadre un objecte vist des de

		diversos angles.
--	--	------------------

Elements futuristes

Una altra tabla. Aquesta vegada conté diferents elements futuristes que es troben al llibre. Cada un d'ells va seguit d'un exemple amb el nom del poema d'on s'ha agafat.

Exaltació de la lluita i de l'agressivitat	JACULATÒRIA Espines de lliga–amant feriu ma carn	SI, PER TENIR–LA Si, per tenir–la, la feria la cor —era l'ortiga que alena cremor.
Exaltació de la velocitat	DEIXARE LA CIUTAT L'autòmnibus brunzent	
Exaltació de la joventut	QUINA GRUA EL MEU ESTEL Quina grua el meu estel	PERQUÈ HAS VINGUT De tant que és jove enamora el seu pas
Exaltació del maquinisme	DEIXARE LA CIUTAT I el més bonic ocell que és l'avió L'autòmnibus brunzent.	RAILS I MÉS RAILS Jo resto pres per les xarxes dels rails.
Ideologia moral i política	TANCA Tot el poema faria referència a la ideologia moral	SI ANESSIS LLUNY Lo mateix de s'quí a l'esquerra.

En els exemples, els poemes van en majúscules per indicar d'on s'ha tret. També hi ha el/s vers/os més significatius del poema.

En l'exaltació de la lluita i de l'agressivitat s'han inclòs el cal·ligrama JACULATÒRIA i SI, PER TENIR–LA. A *jaculatòria* gairebé tot el poema fa referència a la lluita i la dificultat de conseguir l'amor. Això ho indica més clar a la fi del braç dret de la balança on diu *espines de lliga–amant feriu ma carn*. A l'altre (*si, per tenir–la*) expressa aquesta dificultat amb la por de ferir–la amb una ortiga.

Al poema *deixaré la ciutat* es veu clarament la sensació de la velocitat amb els elements maquinístics que hi posa; i més encara amb l'autòmnibus brunzent, ja que l'adjectiu brunzent remarca aquesta qualitat de velocitat.

En quant a l'exaltació de la joventut el primer poema és un exemple clar. El fet de fer volar un estel seria un referent simbòlic a la joventut (encara que també es pot tenir aquesta afició de més gran) perquè normalment és de jove que et fabriques un estel i el dus a volar a la platja. A l'altre exemple, en *perquè has vingut*, senyala més generalment aquest fet. Ho expressa en diferents versos.

L'exaltació del maquinisme es troba clarament present en *deixaré la ciutat* i *rails i més rails*. Al primer ho desmuestra amb els exemples del voltàmetre i de l'autòmnibus, i després amb la comparació de l'avió com el més bonic ocell. A l'altre poema gairebé tot és un exemple. Explica tot el que veu quan se'n va de França amb el tren: rails i més rails. El títol ja ho expressa de manera precisa i durant el poema va fent diferents referències.

Al darrer apartat s'han inclòs el poema de la *tanca* i *si anessis lluny*. A la *tanca* escriu el que per ell significa viure a l'altre banda dels Pirineus. Vol tornar amb l'estimada que té allà i això el conté moralment perquè només pensa en tornar. A *Si anessis lluny* demostra que la seva relació és completa i total ja que és capaç de seguir-la pel camí just solament amb el seu nom.

Colors presents al llibre

A continuació una serie de versos de distints poemes que contenen els diferents colors que hi ha. Aquests colors son referents a l'estimada.

- Oh, el seu flanc rosa i argent (QUINA GRUA EL MEU ESTEL)
- Bella i pubilla, i és bruna de rostre (PERQUÈ HAS VINGUT)
- Com la neu rosa als pics (I EL VENT DEIXAVA)
- I l'espatlla ben nua ben blanca (SOTA EL MEU LLAVI EL SEU)
- Mel rosada i fresca (SI LA DESPULLAVA)
- Clavellets vermells (SI LA DESPULLAVA)
- Tota era blanca com un glop de llet (VISCA L'AMOR)
- Blanca bruna i fina com un pa de mel (BLANCA BRUNA)
- La rosa vermella floria també (BLANCA BRUNA)
- I el misteri de la rosa vermella dels seus colzes (I QUAN CONFIATS ELS ARBRES)
- Mirada bruna, llavi de foc (SI N'ERA UN LLADRE)
- Cap llavi crema com els vermells (LA CARN FA CARN)
- Mesquita blanca (LA CARN FA CARN)
- Nacre lluent de l'una banda a l'altra (QUIN DESVETLLAR-ME)
- Tens un secret com d'ulls negres que em mira (QUIN DESVETLLAR-ME)
- Però el teu secret, negre negre, em té tot! (QUIN DESVETLLAR-ME)
- La xemeneia fa el seu nom blanc en marxa (RAILS I MÉS RAILS)
- La matinada clara (RAILS I MÉS RAILS)

Rosa: simbòlicament parescuda al color vermell. Com a flor simbolitza l'amor, bellesa i la juventud femenina.

Blanc: simbolitza la inocència, la puresa, i la virginitat. Fins al S. XVI el dol s'expressava en blanc. Cosa totalment contrari actualment.

Negre: simbolitza el dol, la pèrdua, el mal (expressat també amb el rat-penat com a missatger del diable). El mineral atzabeja també hi podria formar part d'aquí. L'atzabeja és la pedra que s'utilitza per neutralitzar bruixes i bruixots dolents.

Vermell: simbolitza la passió, l'amor, etc.

Elements florals i vegetals

La llista següent conté elements florals i vegetals referents a l'al·lota i la seva anatomia. Cada vers o grups d'ells ve acompanyat pel títol del poema d'on s'ha tret.

–Perquè has vingut han florit els lilàs

i han dit llur joia envejosa a les roses

(PERQUÈ HAS VINGUT)

–Rosa la rosa et soc pregant

(JACULATÒRIA)

–I el vent deixava dintre la rosella

granets de blat com espurnes de sol

(I EL VENT DEIXAVA)

–Quin perfum de magnòlia el seu pit olorant

(SOTA EL MEU LLAVI EL SEU)

–Si, per tenir-la, la feria el cor

--era l'ortiga que alena cremor

(SI, PER TENIR-LA)

–Vine, manyaga, on s'escau la pomera

menjarem pomes i ens direm l'amor

(MENTRES LA ROBA S'EIXAMORA)

–Era una rosa que s'obria

(ÉS FADRINETA I COM UN SOL)

–Com el fruit del raïm

(PERQUÈ ÉS ALTA I ESVELTA)

–Clavellets vermells

(SI LA DESPULLAVA)

–La rosa vermella floria també: [...]

com la satalia cada pit rodó

(BLANCA BRUNA)

–A l'ombra mate dels meus pruners [...]

Oli d'ametlles oli de rels [...]

Com una pruna que ara caigués

(LA CARN FA CARN)

–Cada pi em dóna la mà

(TANCA)

–Amo l'aroma d'aquest brot de menta

que duus lligada dintre el teu somrí.

(AMO L'AROMA)

Cada un dels diferents exemples expressa llocs diferents. Per exemple a *Blanca Bruna* un element gairebé igual té diferents significats o símbols. On diu *la rosa vermella floria també*;, aquesta rosa no és més que la boca de l'estimada també simbolitzada a altres poemes com una rosella. I la *satalia* que és un roser salvatge fa referència als pits de l'al·lota. Així també en *amo l'aroma* hi ha la menta present. Planta màgica que se li atribueix qualitats per atreure l'amor.

Elements tradicionals/maquinístics

ELEMENTS DEL MÓN URBÀ / MAQUINÍSTIC	ELEMENTS TRADICIONALS DE LA POESIA AMOROSA
Voltàmetre, dinamo, autòmibus, tramvia, avió, vaixells de guerra, rails, grua i paisatges urbans.	La relació rosa–amor, l'espia o espieta, el record de l'estimada que està lluny, la relació lluna–estimada, la relació del secret amb el sexe de la dona, la presència de Cupidell, la relació de les fletxes i els tirs amb Cupidell i la relació naturalesa–estimada.

En aquesta tabla hi ha tot un referent d'elements que sorgeixen al llibre; tant tradicionals de la poesia amorosa com elements recién incorporats (del món urbà i maquinístics). Els tradicionals, com ho indica el seu nom, són dels més coneguts com per exemple la relació que sempre ha existit entre la rosa i l'amor o també la presència de Cupidell tirant fletxes a l'atzar. En canvi, no és tant comú trobar-se en un poema d'amor elements urbans o maquinístics. Així i tot n'hi ha uns quants. També cal senyalar tots els referents al mar que tenen a veure amb el pare de Salvat–Papasseit.

Elements de la mitologia greco-romana

–Afrodita o Venus: deesses de la bellesa i del desig sexual.

–Eros o Cupidell: déus de l'amor.

Aquests quatre déus (que en realitat només són dos) són els referents de les diferents mitologies al llibre. Afrodita i Eros són els noms grecs que tenen aquests dos déus. I Venus i Cupidell són els noms romans. Venus–Afrodita hi està present durant tot el llibre (natural, al tractar-se d'un llibre de poemes d'amor). En canvi per trobar la presència de Eros–Cupidell s'ha de tenir més esment. Però així i tot Cupidell es deixa veure en determinats punts del llibre. Tot el que són tirs amb un arc i paraules relacionades amb això són exemples de la presència de Cupidell.

El Cal·ligrama i el Collage

Cal·ligrama: composició poètica que expressa visualment, mitjançant la tipografia, el dibuix, el tema o idea bàsica.

Collage: tècnica pictòrica que consisteix en aferrar diversos materials com tela, fusta, paper o cartró sobre una superfície plana. La diferència decisiva i característica entre la tècnica del *collage* (del francès *coller*, aferrar) i la pintura és que en lloc de crear una imatge amb color i línia, es construeix el dibuix amb materials aparentment tan incompatibles com diaris, fotografies, il·lustracions, teixits, fusta, plomes i fil ferro, en realitat amb qualsevol cosa que es pugui sostenir a una superfície. Els objectes aplicats poden ésser combinats amb fragments pintats.

El *collage* com a obra d'art va ser desenvolupada pel pintor francès Georges Braque i per l'artista espanyol Picasso durant el seu període cubista, en les dues primeres dècades del S.XX i continuat pels dadaïstes i surrealistes a les dècades de 1920 i 1930. A la dècada dels anys seixanta, el Pop Art va introduir objectes de gran tamany en els *collages*, com troços de metal, peces de màquines o d'automòbils i grans peces de fusta.

Aquesta obra és *Naturalesa morta amb partitura de*

Eric Satie.

Aspecte formal del llibre

Signes de puntuació (guionet, parèntesi, punts suspensius)	Salvat–Papasseit	SOTA EL MEU LLAVI EL SEU —quin perfum [...] pit
---	------------------	--

		odorant!	
		En el poema SI, (era un fanal que [...] banda a PER l'altra.) TENIR-LA	QUIN DESVETLLAR-ME
Paraules en llibertat	PERQUE HAS VINGUT Segon vers on diu: envejosa	SOTA EL MEU LLAVI EL SEU Quart vers: incitant	
Tipus de lletra diferent	RAILS I MÉS RAILS MÉS RAILS [...] CLARA.	Els cal·ligrames formarien part d'aquest exemple ja que contenen una gran varietat de tipus de lletra.	
Disposició dels mots	Es troba en els dos cal·ligrames. Tant la disposició dels mots per formar la figura que es vol representar, com la del poema en si són exemples clars de les disposicions.		
Disposició del poema			
Exclamacions	LA CARN FA CARN --un floc ma vida en el teu cabell!	QUINA GRUA EL MEU ESTEL Quina grua [...] la meva grua!	
Interjeccions	SI N'ERA UN LLADRE -Ai, la padrina, m'ha pres el dot.	SI LA DESPULLAVA Oh, la meva amor!	
Interrogacions	QUIN TEBI PLER ¿On es l'espieta que l'amor ens priva?		
Onomatopeies	SI ANESSIS LLUNY El dring de la copa		
Efecte escala	Es bastant comú durant tot el poema. Exemple(PERQUÈ HAS VINGUT): i han dit llur joia envejosa a les roses		
Pauses	DEIXARÉ LA CIUTAT I diré maliciós:	QUIN DESVETLLAR-ME Ja et sóc fidel com ho és el rat-penat.	
Paraules en majúscula	RAILS I MÉS RAILS	I QUAN CONFIATS ELS ARBRES	

	MÉS RAILS QUE VOLS D'OCELL	Ella és la Primavera
	LA MATINADA CLARA	

Tota aquesta anterior tabla fa referència als aspectes formals del llibre. Des dels signes de puntuació fins a efectes escala, pauses, ... Cada vers o grup de versos va acompanyat amb el títol amb majúscula del poema. Així i tot, el primer exemple no du poema ja que és el nom de l'autor. Primer exemple que és troba just mirant la portada: el fet de dur un guionet entre llinatges. També en el poema *si per tenir-la* tot el poema és l'exemple perquè va envoltat d'uns enormes parèntesis.

Col·loquialismes

Omelic *PERQUE ES ALTA I ESVELTA*

Pler *QUIN TEBI PLER*

Iol *QUIN DESVETLLAR-ME*

No n'hi ha molts; millor dit, n'hi ha molt pocs. Es troben en diferents poemes repartits a l'atzar segons les necessitats de l'autor. En el poema *Perquè és alta i esvelta* hi ha *omelic*. Omelic és un col·loquialisme perquè és desconegut el seu significat i no es pot trobar la seva definició en un diccionari normal. El mateix passa al poema *Quin tebi pler* que la mateixa paraula pler ho és. I també a *Quin desvetllar-me* on diu *iol*. Aquestes tres paraules (omelic, pler i iol) són tres col·loquialismes presents al llibre.

Referents metafòrics

Es troben molt repartits durant tot el llibre. Al poema *I el vent deixava* fa una metàfora amb els granets de blat i la rosella. Aquests granets són les dents de l'estimada i la rosella és la boca; ja que la disposició d'aquests granets i de la rosella li recorden a la boca i les dents. A *Es fadrineta i com un sol* identifica els seus pits amb una rosa que es va obrint. A *Blanca Bruna* compara tot el cos de l'estimada com un pa de mel; aquí vol donar a entendre lo deliciós que és el cos de l'estimada. També a *Sota el meu llavi el seu* identifica l'olor dels pits de l'estimada amb el perfume de les magnòlies. A *Perquè és alta i esvelta* compara els cabells amb el fruit del raïm, ja que la suposada forma arrisada dels cabells li recorden la forma del raïm. I finalment a *La carn fa carn* identifica els seus muscles i el coll tens amb una pruna que cau de la prunera. Suposadament això voldrà dir que ell l'aguanta quan cau perquè no es faci mal.

Simbolisme d'elements

A continuació hi ha tota una llista amb els elements més significatius del llibre amb la respectiva explicació i exemples a cada un.

ROSA: simbolitza l'amor, la bellesa i la juventud femenina. El seu complement masculí és el clavell. Com a flor dels enamorats atreu l'amor. A les rondalles i als cançoners populars parlen dels dos enamorats que s'han de separar i que ella planta un roser, cada dia el rega i li pregunta per l'estimat fins que un dia es mustia i compren que l'ha oblidada. Els rosers es floreixen per l'abril i el maig. La versió catalana de la llegenda de Sant Jordi afegeix les roses al tema de la lluita del cavaller contra el drac per deslliurar la princesa; de la sang del drac va néixer un roser de roses vermelles, raó del costum de regalar roses a l'enamorada per Sant Jordi.

CLAVELL: flor amorosa masculina; complement de la rosa. Un clavell que es mustia expressa desamor i un clavell groc rebuig.

Cites:

–Clavell a l'orella, crida a la donzella.

–Clavell al trau, amor buscau.

POMA, POMERA: l'arbre del paradís era una pomera, a l'ombra de la pomera es tastaven els amors. Les pomes eren l'aliment d'Adan i Eva fins que el diable les va fer tornar dolentes fregant-se-les per les parts vergonyoses. La poma simbolitza la vida i la fecunditat. Donar una poma a una al·lota és una declaració d'amor, si aquesta se la menja és que accepta i més encara si en dona la meitat al galan. Al jardí de les espèrides (Atlàntida) hi ha la pomera de les pomes d'or. A la rondalla de na Blanca Neus i els set nans és la fruita prohibida.

TARONGER: arbre provinent de la Xina. Caràcter fabulós. Complement masculí de la pomera. Fruita dorada del sol (símbol de la vida). Taronja fruita amorosa. La mitja taronja simbolitza la parella d'enamorats. La taronjina és la flor del taronger. Símbol d'amor verge, per aquest motiu avui en dia encara és manté el costum que el ram de núvia sol ésser de taronjina.

MEL: abans del sucre la mel era el condiment endolcidor del menjar. La mel és símbol de la terra promesa i menjar mel és considerat estímul amorós. Això implica que el primer temps de casats rep el nom de lluna de mel (el cicle de la lluna són 28 dies). Els romans pensaven que la mel tenia capacitats amoroses i afavoria la fecunditat.

ATZABEJA (robí): l'home primitiu venerava la pedra per la seva resistència al pas del temps. Els monuments megalítics són testimonis del culte a les pedres. La pedra és poderosa i d'ella neixen les espurnes del foc. Les pedres precioses són i eren usades com a amulet. Per exemple: el robí encomana alegria i treu els pensaments negatius. Atzabeja: pedra negra i esquiva. Serveix per neutralitzar la màgia negra que fan els bruixots i les bruixes dolents.

SOL: representa el símbol masculí de la fertilitat. Astre que ilumina la terra i dona l'escalf i la vida. A l'orient sol naixent i a l'occident morent.

LLUNA: és el llumener de la nit com el sol ho és del dia. La lluna és l'element femení, se l'ha relacionada amb les mareas, les pluges, la menstruació i té influència en el creixement de les plantes i dels animals. També en els naixaments i en les morts.

Deesses lunars:

– Venus, Viana, Artemisa, Isis, Ator, etc.

La Lluna a diferència del Sol no roman igual a sí mateixa. La Lluna està subjecte al retorn cíclic (mor i neix). Durant 3 dies no la veïm, el quart dia reneix.

Creença amb la Lluna i els somnis

VI: Blat, vi i oli formen elements propis de la mediterrànea. El vi és la droga pròpia dels pobles mediterranis.

Des dels grecs i romans prové la creença de que abocar vi duu bona sort. Bacus i Dionís són els déus del vi. Beure vi és un ritual col·lectiu.

SANG: color de la vida, de la passió, de la ira. Vessar sang és expressió de sacrifici. La marema recorda un sacrifici. La sang fa bategar el cor i circula per les venes. La sang té relació amb el foc.

COR: està relacionat amb la passió, amb l'amor, vida, bondat, sentiments. El cor és el símbol de la força.

BLANC: simbolitza inocència, puresa i virginitat. Fins al segle XVI el dol s'expressava en blanc.

RAP-PENAT: relacinat amb el diable. Missatger del diable (l'oronella és el seu contrari). Es clavaven a la porta per espantar al diable.

La figura del seu pare al llibre

QUINA GRUA EL MEU ESTEL: barca, arena, mar, mariners, bot, oreig.

DEIXARÉ LA CIUTAT: port, barca.

El fet de la mort del seu pare va impactar bastant a la poesia de Salvat-Papasseit. Això el va fer posar molts de referents cap al mar (el seu pare era mariner). Es troben sobretot en els primers poemes com *Quina grua el meu estel* i *Deixaré la ciutat*. Tots aquests elements tenen a veure amb el mar: barques, l'arena del mar, el mar, els mariners, els bots, l'oreig de la vorera del mar. I a l'altre poema es repeteixen el port i les barques. Així personifica la figura del seu pare a les lletres del poema.

Progressió cronològica

SECCIONS					CONTINGUT DE EL POEMA DE LA ROSA ALS LLAVIS (1923)
INICI					En l'amor, home i déus coincideixen (pseudo-haikai)
DESIG INICIAL D'ESTIMAR		I		II III	<u>EL DESIG I EL CONVIT</u> (5 poemes): <i>El poeta, convertit en mariner, deixa volar la seva grua, la qual se li converteix en la imatge d'una noia jove capaç de desvetllar al seu entorn un requitzell de meravelles. Enamorat d'ella, el poeta se sent capaç de tornar a estimar.</i> <u>CAL·LIGRAMA.</u> 1: Jaculatòria eròtica (color
					Hai-kú –Quina grua el meu estel –Deixaré la ciutat –Perquè has vingut –I el seu esguard –Amo l'aroma –Jaculatòria –I el vent deixava

PROCÉS AMATORI	aprenentatge

preparatiu
lliurament

	vermell).		
	<u>LES IMATGES. 1:</u> La boca de la noia és com la neu rosa.		
IV		V	<u>EL DELER</u> <u>MESTER I</u> <u>FLORIDA</u> (<i>poemes</i>): D l'enamorad novella, el p expert, li en el repertori seus coneixemen amatoris. <u>LES IMAT</u> <u>2:</u> Delicat parentèsi d efectes de la hipotètica possessió.
VI VII			VIII
IX X			XI

ASSOLIMENT DE L'AMOR				XII XIV		XIII XV	<u>COLLITA I</u> <u>FRUITS. 1:</u> L'Amor pre cambra per unió dels enamorats. <u>CAL·LIGR</u> <u>i 2:</u> Desig d'estimar la expressat en ex-vot (for marinera, co blau i popularisme <u>COLLITA I</u> <u>FRUITS. 2</u> poemes): Possessió definitiva. <u>IMATGES.</u> Sacralitzaci cos de l'esti confrontada la natura.
Apèndixs que fonen el pla narratiu i el líric	XVI XVII XVIII XIX				LLEGENDA: Condemna, entre parèntesi , de l'amant per la totalitat del seu amor. EL SOMNI I LA ROSADA (3 poemes): Somnig delerós i lentitud del desvetllament. ARA, I CADA DEMÀ: Promesa de fidelitat. CARTE-LETTRE: Desig de sortir i marxar pel laberint dels rails de l'amor on el poeta resta pres.	-Si n'era un lladre -La carn fa carn -Quin desvetllar-me -Més d'aquest somni -Si anessis lluny -Rails i més rails	
XX TANCA					Corranda conclusiva		

A la pàgina anterior hi ha un quadre que mostra la progressió cronològica del llibre. Les tres seccions són bastant clares: un inici amb un *Hai-kú*. El *Hai-kú* és una composició popular japonesa que consta de tres versos breus, els quals han de relacionar de forma enginyosa dues realitats distintes. Va ser introduïda al començament del S.XX pels poetes avantguardistes catalans com Josep Mª Junoy i Joan Salvat-Papasseit.

Paraules desconegudes

A continuació hi ha una llista amb paraules de les quals en desconeixia el significat:

Espurneig: llençar espurnes.

Escull: roca que surt a flor d'aigua o molt prop de la superfície de l'aigua.

Gavot: Ocell marí propi de l'Atlàntic septentrional.

Alosa: ocell passeriforme insectívor d'un color marró amb collar negre, nidifica sovint a les messes.

Sina: Pit

Follia: Bogeria.

Defallir: Perdre el coratge, esdevenir feble.

Cinyell: Cinta, cordó, corretja, etc., que serveix per a cenyir.

Sageta: Fletxa.

Setí: Teixit fi que presenta una cara llisa i brillant.

Manyaga: Es diu de la persona o animal que es deixa tocar, que vol que li facin carícies.

Toia: Ram de flors.

Amorettes: Paraules, mirades, amanyacs, etc., amb què es manifesta l'enamorament.

Encís: Acció i efecte d'encisar.

Nitra: Lloc obscur, tomba.

Opinió Personal

La meua opinió personal sobre aquest llibre és bastant positiva. Encara que personalment la poesia no m'entusiasma aquest llibre crec que està bastant bé de contingut. L'he trobat entretingut de llegir per la seva manera d'expressar les coses. A més, si s'agafa el que diu amb un poc de mal sentit es poden arribar a treure autèntiques barbaritats. També el que m'ha o bé impactat o bé agradat han estat els cal·ligrames. És el primer pic que en veig i m'han agradat molt. Una manera molt original de fer-se servir la manera de l'escrit per poder-te centrar amb altres coses, ja que el fet de que estigui dibuixat lleva moltes explicacions a la lectura perquè moltes coses s'han d'entendre per mitjà de la disposició del poema i dels mots. Una de les tres raons que donaria a un amic perquè llegesqui aquest llibre serien precisament els cal·ligrames. També, si li agradessin aquest tipus de llibres, li recomanaria pel contingut amorós que té. La darrera opinió que li donaria

seria que la història d'ensenyament que viu cap a l'estimada és molt interessant.

I

III